

Sortirà, dintre poc, notablement augmentada.

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOT

Nº 9259

CRISI DE JOVENTUT?

Repetidament, en aquests últims temps, s'ha posat a discussió i ha estat motiu de diverses enquestes, aquest anunciat sobre una pretesa crisi de joventut pel que es refereix als ideals d'ordre superior i col·lectiu.

Dissortadament, n'hi ha prou amb una ullada no molt aprofundida, per a donar-se compte de la certesa d'aquesta apreciació. La materialització del món, que cada dia entra més intensament en tots els ordres de la vida humana, ha tarat també, d'una manera alarmadora, la sensibilitat idealista de les nostres joventuts d'avui. Elles, en l'hora actual, ja no són tan fàcils a inflamar-se per tota idea renovadora com ho foren en passades èpoques, en les quals havien portat sempre la iniciativa de tot moviment, de tota acció desinteressadament idealista.

Una indiferència acusadíssima per tots els problemes que avui neguitegen el món, unà inclinació a adoptar la posició més còmoda, una tendència a tot el que no requereixi gaire esforç per a sentir i pensar, veus ací els trets més característics de la joventut d'avui. Dirieu talment que la lluita li fa por, que el pensár l'encàparra, que tant se li en donà que el món rutlli bé o malament, que les coses s'esdevinguin de tal o tal altra manera.

En el camp de la política mateix, suggestiu i mogut com cap altre, només li interessa allò purament faceciós i que té categoria de bugadeig o d'anècdota.

Tanmateix, aquesta posició de les nostres joventuts

respecte la política es podria atribuir, en gran part, a la desorientació i a la manca de resultats positius que ens mostra la política d'avui. Si pulseu l'opinió dels joves d'ara quant a la cosa pública, trobareu que el seu allunyament d'ella el motiva, principalment, algun fort desengany i l'haver-hi perdut, per tant, la confiança.

I aquesta indiferència, aquesta sordera per tota mena de lluita i acció, la trobem més acusada a mesura que s'eleva la posició social de les joventuts. Les joventuts proletàries, els joves del taller o de la fàbrica, encara són mogudes en gran part pels problemes d'avancada social. Però tireu una mica més amunt, considereu les joventuts que havem convingut en anomenar *més distingides* i us donareu compte de la vulgaritat, de l'aplanament que tenen al damunt. L'esport, el flirt, el narcisisme, veus-ací les úniques preocupacions d'una gran part d'aquestes joventuts.

I això no pat durar. Pel prestigi d'aquestes joventuts, per l'honor del nom que porten, han d'imposar-se, elles mateixes, un canvi de rumb en les directrius, massa vulgars, massa fútils, que avui dissortadament les animen. Què hi fa, que en alguns aspectes de la lluita, els vells les hagin defraudat? Tant se vall! Precisament aquesta oposició, aquest inconformisme amb els vells, és la raó de la seva existència. El dia que desapareixi, el dia que s'anul·li aquesta oposició, quina fóra aleshores la missió de les joventuts en la terra?

J. O.
Pere Aubert

Tribuna lliure

Ha estat amb el fi de donar una major amenitat i amplitud d'idees al nostre periòdic, que ens havem decidit a incloure en ell aquesta secció de «Tribuna lliure». Els conceptes i les opinions que en ella es consignin, de cap manera signifiquen una necessària i absoluta conformitat amb la direcció d'aquest setmanari. Aquesta secció no és res més que una tribuna oberta a totes les opinions, per l'ús de la qual sols demanem el respecte degut a les idees i a les persones que les exposin.

El dejuni patriòtic... i obligatori

Diumenge, dia 1, s'inaugurà a Alemanya la diada del sacrifici nacional, consistent en menjar un sol plat en l'àpat del migdia, lliurant la diferència a les associacions benèfiques per tal de recollir mitjans per a combatre el fred i la fam d'aquest proper hivern.

Aquesta diada es celebrarà cada primer diumenge de mes, durant tota l'hivernada, ço que representarà un enorme sacrifici fet pels acabats a favor dels sense feina, bonica i singular manera de resoldre els problemes socials per mitjà de la caritat.

De totes maneres cal reconèixer la genialitat del popular i nefast pintamonés Hitler, amb aquesta innovació del patriotisme per porcions, puix estem segurs que, dintre poc i per tal de reduir els sense feina, exigirà un plat de més dels de costum, perquè no disminueixi la producció.

Balanç

«La Tradició Catalana», d'un temps en aquesta part, sent especial predilecció per recollir les dades dels successos que ocorren diàriament arreu d'Espanya, amb la santa intenció de demostrar la seva simpatia pel règim imperant; al mateix temps, i amb tota la bona fe del cas, procura estendre la seva campanya de difamació i desprestigiu, inculcant el mal estar entre els seus llegidors els quals, per la seva part, no són pas refractaris i reben aquestes informacions com un nou manà baixat del cel.

Naturalment que no serem tan exigents de volguer-los privar d'aquest faceliós divertiment que tanta satisfacció els dóna, més que més essent nosaltres, també, aficionats a recordar fets històrics i treure'n el nombre de víctimes que han causat al poble alguns d'ells. Precisament avui ens ve a mà i no volem privar a dits senyors del gust de conèixer unes dades que segurament se'ls faran altament interessants: Durant els anys del 1482 al 1498, en que regnava a Espanya la Santa Inquisició i tenia com a cap suprem aquell subjecte que contestava al nom de Tomàs de Torquemada, la fama del qual ha arribat fins els nostres dies i segurament perdurarà molt temps encara, foren cremades vives més de 8.800 (vuit mil vuit centes) persones i més de 90.000 les penitències imposades, ço que representa altres tantes confiscacions de béns i fortunes que anaven repartides entre l'església i la monarquia. I no fou aquest sol, puix d'altres l'havien precedit i d'altres també continuaren la seva obra, si bé que no amb tant d'èxit — cal reconèixer-ho — com l'esmentat, ja que el seu successor, fray Diego Deza, a pesar de la bona voluntat que suposem deuria posar en el seu comès, només arribà a un victimari de mil siscentes seixanta quatre (1664) persones cremades i 32.455 de penitenciades.

No dubtem que els senyors de La Tradició, tan aficionats a aquestes dades, es prendran la molèstia d'establir comparances i hauran de convenir que, per més que s'esforcin tots aquests extremistes sistema Azaña i els seus lloc-tinents, ens serà molt difícil de que poguem establir ni tan sols un

parentiu amb aquells sants varons de l'església catòlica, als quals tant admirem.

Desenganyeu-vos, senyors de La Tradició; si algú hi ha que pugui demanar comptes als homes de la República per les víctimes que han causat, és el Poble, el vertader Poble, que, ara com sempre, és l'únic que paga les conseqüències dels governants que li cauen sobre les espatlles, freturosos de satisfer les seves baixes passions.

PERE JUTGLA

Comentari

L'ajornament de les eleccions municipals de Catalunya, amb la convocatòria de les generals espanyoles, ens estalvien de moment l'aparició d'una candidatura per a consellers municipals, que se n'anomenaria «administrativa» i que estaria integrada i recolzada pels elements d'una àmplia zona dretana que abarcaria des dels adherits a «Lliga Catalana» fins a les desferres dictatorials, passant pels simpàtics *clodoaldos* que somien encara en una restauració carlino-absolutista.

Com és natural en aquests casos, hom té bona cura de salvar els principis. Cap partit es comprometria a una tal barreja, però en canvi les personalitats poden quedar en llibertat d'acció, i d'això no en faltaria, com tampoc faltarien els mitjans econòmics per finançar l'empresa.

Les dificultats que cal vèncer no són poques, però si no fossin els personalismes i la història política d'algun dels futurs candidats, es podria donar per fet, o millor, es podia donar per fet la setmana passada. Ara les coses han variat; el discurs del «leader» de la Lliga, la interposició de les eleccions generals pel mig, i algun altre entrebanc, altrament superable, fan pensar en un possible fracàs de les negociacions empreses per una anomenada «comissió gestora», que treballa amb molta activitat.

El comentari que mereixi aquest fet, ha de deixar-se en suspens, per a fer-lo a l'hora adequada. No deixa d'ésser significatiu, però, pel que representa de renunciament d'idealitats i de principis elementals d'ètica política.

S. ORTIZ

Un llibre d'actualitat i interès

JOAN CARLES PANYÓ

LA SEVA VIDA, LA SEVA OBRA, EL SEU TEMPS

PER

RAIMOND VAYREDA

De venda a totes les llibreries i a la Sala Vayreda

La Setmana Política

La passada crisi del govern d'Espanya

Després d'una llarga, massa llarga gestació de cinc dies, diumenge va quedar solucionada la crisi del govern espanyol, motivada per la dimissió del gabinet llampec del senyor Lerroux.

La formació de l'actual govern és coneguda de tothom. Per la missió que li pertoca, que no és altra que la convocatòria d'eleccions, fixades pel dia 19 del proper novembre, sembla que ofereix les garanties suficients per a realitzar-les dintre un pla de neutralitat i puresa. El fet de posar en el Ministeri de Governació un home sense filiació partidista com és el senyor Rico Abello, ho corrobora abastament.

Sobre el decret de dissolució de les Corts, amb el qual ha estat format l'actual Govern, opinem que fatalment s'imposava degut a les discrepàncies ocorregudes en el sí dels partits i a l'atascament en que havien arribat les Corts en aquests últims mesos. Ningú que vulgui jutjar els fets amb una mica d'imparcialitat, pot negar que les Corts que acaben d'ésser disoltes s'havien gastat i anquilosat sobrerament. Sobre la polèmica de si estaven o no divorciades amb l'opinió del país, és a dir, si el poble s'ha rectificat, no tardarem moltes setmanes a saber-ho d'una manera certa. Sempre és exposat el paper de profeta, però nosaltres, espectadors imparcials, ens atreviríem a avançar que la configuració de les Corts futures serà bastant distanciada de les totjust disoltes Constituents.

Mirant, ara, aquest fet pel cantó catalanista, que és el que més ens interessa a nosaltres, forçosament hem de fer-nos aquesta pregunta: tindria conseqüències, per l'Estatut de Catalunya, un canvi de rumb en la política espanyola? Els governs que es succeïrien a Madrid foren d'una garantia suficient per a salvaguardar l'autonomia de Catalunya? Preguntes que no podem contestar encara, donat que no sabem la configuració d'aquests futurs governs. De tota manera, sien els que es vulguen els canvis de la política espanyola, si Catalunya sab, en el moment donat, prendre l'actitud de fermesa que li correspon i guarda a la primera embestida que li pugui venir una unió compacta, difícilment podrien reeixir els enemics de la nostra autonomia.

L'acte de la Lliga a Terramar

Per la seva innegable importància, no podríem silenciar l'Aplec que diumenge passat va celebrar la «Lliga» a la vila de Sitges. No volem referir-nos a la seva importància quant al nombre de persones que van aplegar-s'hi, sinó pel que suposa quant a la incorporació clara i definitiva de «Lliga Catalana» en la política de la República. El discurs del senyor Cambó, apart del que va tenir d'orientació i de crítica política, anava principalment encaminat a esvair els recels i les suspicàcies que algú pogués tenir encara sobre el republicanisme de «Lliga Catalana». Republicanisme nou si voleu, tan nou com us abelleixi, però que s'ajusta completament a la posició, conservadora a ultrança, d'aquest partit polític.

Encara que distanciats, molt distanciats del criteri de «Lliga Catalana», creiem que pel bon enquadrament de la política a casa nostra, cal assenyalar amb pedra blanca aquest fet, tota vegada que les masses dretanes de Catalunya, que senten i aspiren conservar la República, tenen un partit al qual poguer enrolar-se sense escrúpols pel que es refereix

a llurs conviccions republicanes. De la mateixa manera que el senyor Cambó, en l'acte que comentem, afirmava que «les institucions polítiques d'un país no poden recolzar-se, únicament, damunt un partit» i demanava una esquerra depurada i capaç amb la qual dialogar, nosaltres també creiem que és necessari per la mateixa vida de la República i com correspon a tota democràcia normalment organitzada, l'existència d'un bon partit de dreta, amb el fi de què tots els ciutadans tinguin la seva participació activa en la marxa política del país.

Anécdotes de la setmana

La fugaç eufòria lerrouxista d'aquests darrers dies ha remogut altra vegada alguns fets i anècdotes dels homes del partit radical. Veus ací el que deia un periòdic madrileny sobre la designació del senyor Rocha pel ministeri de la Guerra:

«Guerra: señor Rocha, radical.—Al embajador de España en Lisboa, cargo que deja por el Ministerio de la Guerra, no le tiene nada que agradecer la República. Su historia pasada nos es arcana. De su historia actual, de la que va desde la proclamación de la República hasta la fecha, sabemos algo. Más sin duda de lo que le conviniera al señor Rocha que supiéramos. Su paso por la Embajada lisboeta no es un ejemplo de firmeza republicana. Eso es lo que le falta al señor Rocha: convicción, profunda convicción republicana. Un día recibió oficialmente en Lisboa a los evadidos de Villa Cisneros. Demasiado amable. Nuestro embajador en Portugal vuelve a España ganando categoría en el cambio. Ahora será ministro de la Guerra. Ministerio difícil. Cargo sobremanera delicado. Cuidado, sí, no sea que el señor Rocha se imagine que sigue en Lisboa y haga del Ministerio de la Guerra lugar de recepción para los refugiados políticos. Se dice, además, que el señor Rocha es abogado de ciertos suministradores del ejército. ¡Sólo faltaba que fuera verdad!»

Per la seva part «Justícia Social» hi afegeix:

«Per a treure de dubtes al bon confrare madrileny li podem afirmar que el senyor Rocha, de famosa memòria en el seu pas per l'Ajuntament de Barcelona—el mateix que els cèlebres senyors Guerra del Rio i Santamaria—, és l'advocat i home de confiança de l'industrial d'aquesta plaça, senyor Salvador Casacuberta, domiciliat a Ausias-March, 37, baixos, qui es dedica, entre altres coses, a «subministres militars».

Lerroux - Primo de Rivera

Copiem de «Justícia Social»:

«Quan Primo de Rivera va formar el seu primer govern civil, va buscar per tot arreu homes que volguessin ajudar-lo. Ell prou pretenia sumar alguns personatges de nom més o menys popular, però endebades.

Davant del seu fracàs, Primo de Rivera va demanar el seu ajut a Lerroux, al qual va oferir una cartera, que el cap radical va acceptar de moment. Però assabentat l'Emiliano Iglesias —l'Emiliano, precisament!—, del compromís que Lerroux havia adquirit amb Primo de Rivera, va córrer cap a Madrid, i amb crits i amenaces el va arribar a convèncer que renunciés a l'honor que la Monarquia d'Alfons XIII li feia de nomenar-lo ministre.

Sembla que les raons de l'Emiliano, les més contundents, foren d'ordre econòmic.»

VIDUA DE I

Agència de Negocis

Sant Esteve, 21 - 0

Serveis que pres

Ajuntaments. - Concessió de permisos per a noves edificacions, reformes i enderrocs.— Instal·lació de motors i màquines.—Anuncis, rètols i mostres.—Altes i baixes pel pagament de l'import sobre carruatges de luxe.—Circulació de vehicles en general.—Reclamacions contra l'arbitri sobre inquilinats.—Defensa de multes imposades per infracció de les Ordenances Municipals.

Cèdules personals. - Adquisició i reclamacions legals de les mateixes.

Drets Reials. - Presentació i tramitació de tota mena de documents.

Govern Civil. - Formalització d'estatuts per a Societats, particulars i compliment dels requisits de la Llei d'Associacions.—Passaports.—Obtenció de llicències d'ús d'arma per a la defensa personal, de caça i pesca.

Industrial. - Altes i baixes.—Traspessos i trasllats.—Reclamacions d'agravis contra quotes gremials.—Expedients d'assimilació per a indústries no tarifades.—Representació i defensa d'expedients en totes les seves instàncies.—Legalització i assessorament del llibre de vendes i operacions.

Import sobre alcohols. - Adquisició de guies i vendís.—Pagament de patents per a la fabricació d'aiguardents compostos i licors.—Presentació de les notificacions reglamentàries.—Declaracions jurades per a l'obertura de fàbriques.

Jutjats. - Adquisició de certificats de naixement, de matrimoni i de defunció.—Fes de vida.—Tramitació de deshaucis.—Compliment d'exhorts.—Reclamacions a les Companyies Ferroviàries.—Inscripció i anotació en els Registres.—Legalització de documents.

P. BONA VIA

ociis Matriculada

OLLOT - Telèfon, 39

sta aquesta casa

Obres públiques. - Inscripció d'automòbils i motocicletes.— Carnets per a xòfers.—
Defensa i assessorament d'expedients sobre aquest Centre.

Registre Mercantil i de la Propietat. - Presentació de tota classe d'es-
criptures públiques.

Retir Obrer Obligatori. - Inscripció patronal per al pagament de l'import sobre
assalariats—Defensa d'expedients.—Pagament mensual de quotes.

Segurs. - Defensa i assessorament de tota classe de segurs.

Territorial - Representacions i defensa d'expedients.—Altes de finques de nova construcció
amb sol·licitud d'excenció temporal.—Impugnació de rendes assignades per comprovació.—Baixes de
contribució per enderroc o disminució de renda.—Transmissions de domini.—Peritacions.—Redempció
de censos.— Administració de finques amb garantia.— Col·locació de capitals.— Registre de contractes
d'arrendament de finques rústiques i urbanes.

Propietat Industrial. - Patents d'Invenció per a Espanya, Possessions i Estranger.—
Llicències d'Explotació.—Patents d'Introducció.—Certificats d'Adició.—Marques de Fàbrica i de Comerç.
—Dibuixos i Models, d'Utilitat, Industrials, Artístics.—Noms comercials, d'Establiments, etc.—Pagaments
d'anualitats, i en general, tot quant es refereix a la **Propietat Industrial**.

Corresponsals a Girona, Barcelona i Madrid

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència del batlle senyor Aubert i assistint-hi els regidors senyors Agustí, Vidal, Boix, Vinyeta, Blanc, Ortiz i Garganta, ahir l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es llegí una comunicació del Cap de Serveis de Sanitat del Govern de la Generalitat contestant a la petició que se li va fer en compliment de l'acord pres per l'Ajuntament el dia 21 de Setembre sobre la personalitat dels Inspectors Veterinaris que vingueren el dia 4 de Setembre darrer.

Després d'un llarg debat en el qual intervingueren els senyors Garganta, Vidal, Agustí i Aubert, s'aprovà, amb el vot en contra de la presidència, enviar una comunicació al Departament de Sanitat de la Generalitat declarant haver vist amb disgust la designació d'uns funcionaris temporers i d'antecedents dubtosos per a l'inspecció que realitzaren a la nostra ciutat.

Passà a la Comissió Central una comunicació de la Societat de pares de nens de l'Escola, demanant a l'Ajuntament acordi donar el nom de don Manuel Malagrida al Grup Escolar.

Fou desestimada una instància de l'oficial major de la Intervenció demanant se li dongui sou igual al de l'oficial major de l'Ajuntament de la mateixa manera que s'ha acordat donar a Esteve Llagostera el sou de vigilant nocturn.

Fou aprovat un dictamen proposant que secundant la iniciativa de l'Ajuntament de Ripoll, s'acordi contribuir amb la quantitat de 50 pessetes per a eixugar el dèficit en que es troba l'Administració de l'Hospital Clínic de Barcelona.

Proposició de que es tallin i es vinguin en pública subhasta els arbres corcats de la Font Pudosa i els que hi ha davant de l'Hospital de Sant Jaume, per a donar major visualitat a l'edifici, qual proposició quedà sobre la taula la darrera sessió, A precís del senyor Agustí fou acordat desglosar de l'esmentada proposi-

ció la part que es refereix als arbres que hi ha davant l'Hospital, amb el fi que pugui estudiar-se degudament abans de prendre cap determini.

Amb el vot en contra del senyor Agustí s'aproven les factures que s'acompanyen corresponents a suministres de materials.

S'aproven els dictàmens proposant es concedeixin els següents permisos d'obres: Al senyor Pere Coromina Anglada per a construir un cobert definitiu anexe a la seva casa de la Ronda de Fluvià, i a Francesc Aubert Camps per a construir un cobert definitiu al costat del Mas Ventulà.

S'aprova una proposició sobre catalanització de la retolació dels carrers i oficines municipals.

Queda aprovada una proposició sobre adquisició d'una caldera per a l'Escorxador municipal.

S'aprova un dictamen de la Comissió d'Hisenda informant que fins l'any 1934 no pot equiparar-se el sou del vigilant nocturn extraordinari senyor Esteve Llagostera als sous dels guardas municipals nocturns per manca de consignació en Pressupost.

S'aprova un dictamen informant que poden satisfer-se les despeses d'adquisició de deu números de la rifa de la casa de la Cooperativa de Construcció.

Comptes i factures, aprovats.

I sense altres assumptes a tractar s'aixecà la sessió.

Comentaris

Sobre el llarg i engorros debat, més polític que res més, que va suscitar-se sobre l'afer dels funcionaris de la Generalitat, creiem sincerament que no hi havia lloc a plantejar-lo, almenys de

la manera que ho féu la minoria del «Casal Català», donat que l'afer ha seguit el curs que havia de seguir i la Generalitat ha imposat les sancions degudes als mentats funcionaris. Per tant, creiem que aquest debat el motivà més que res més les ganes de posar en una posició violent el batlle senyor Aubert, home de partit, i precisament del partit que avui governa la Generalitat de Catalunya. La fórmula del senyor Agustí, menys apassionada i d'un to més adequat al fet, ja fou una altra cosa.

● Referent a la qüestió dels arbres de l'Hospital, seguim creient que fóra un disbarat el tallar-los. No comprenem què pot tenir d'artística aquella façana (ens referim a la part de façana que tapen els arbres) perquè hagi de prevaldre el criteri de tallar-los. Esperem que la Comissió de Foment estudiarà degudament el cas i s'hi pensarà una mica a prendre una resolució que després no tindria remei.

● Hem vist amb la satisfacció que és de suposar l'acord pres per l'Ajuntament sobre la definitiva catalanització dels rètols dels carrers i oficines municipals. Després de dos anys i mig que podíem fer-ho, ja era hora que ens determinéssim d'una vegada.

PERFUMERIA VINYETA

Comunicats

Sol·licitat pel senyor Gerent de la Societat Anònima «Manufactures Fors», el corresponent permís per a instal·lar un electre-

motor de 2 HP. per al funcionament de maquinària de gènere de punt en una casa situada davant les cases enderrocades de Can Bonagent, de la barriada de Sant Roc, d'aquesta ciutat, i lloc assenyalat en el plànol que s'acompanya, en compliment del que disposa l'article 198 de les Ordenances municipals, s'anuncia al públic per a que els veïns que es creguin perjudicats puguin presentar reclamacions en el termini de quinze dies a la Secretaria d'aquest Ajuntament.

● La Generalitat de Catalunya ha formulat un pla general d'escoles d'Infermeres i ha pres l'acord de crear enguany l'Escola d'Infermeres de Barcelona, agregada a l'Hospital Clínic.

Les condicions d'ingrés i els demés detalls, es troben a disposició del públic a les Oficines municipals.

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot

(Travessia Plaça de la República)

Gran assortit en pells i guants

ELS ESPORTS

Escacs

Continua jugant-se amb gran entusiasme el «Torneig d'Entrenament» que la «Secció d'Escacs del Casal Català» ha organitzat per al present mes.

Després de la tercera Ronda van al davant de la classificació en el grup «A», els jugadors J. Abel i F. Serra, en el grup «B» i empatats a 3 punts, S. Blanch i J. Collell i en el «C» A. Vidal i J. Curós.

Per part de tots 28 participants a la prova, es posa el màxim interès en el joc, i en començar la setmana vinent, el Torneig haurà entrat en la seva fase decisiva.

Futbol

Demà l'Olot F. C. es traslladarà a Cassà de la Selva, per a enfrontar-se en partit de Campionat amb el titular d'aquella població. Hi assistirà com a delegat el senyor C. Corbatón.

Els desitgem una bona sort.

● L'entitat Olot F. C. ha celebrat darrerament una reunió general de socis en la qual es donà

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Selecte assortit en novetats.

Confecció immillorable.

Per a major comoditat del públic, realitzem tota mena d'encàrrecs a preus i terminis combinats.

lluita

compte del seu estat econòmic, més reeixit que quan fou celebrada l'assemblea anterior. S'aprovaren també altres assumptes, i es procedí a la renovació del Consell directiu.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:
Tall i Confecció, des de 40 pessetes

ESPECTACLES

Programes per a demà tarda i nit:

Cinema Ideal Park

«Volando voy»; «Bamboleo de Betti» (dibuixos); «Actualitats mundials» i «I. F. 1. no contesta».

Teatre Principal

«El estudiante mendigo»; «Bali, isla paradisíaca» (reportatge sonor); i «La Calle 42».

Orfeó Popular Olotí

«Arabella»; «Novia sin novio»; «El Arca de Noé» (còmica).

Dia de Sant Lluc:

«La Hermana blanca» i una còmica.

Centre Catòlic

Selecte programa de cinema sonor.

BARTOMEU CASADEMONT

ELECTRICISTA

Olivillers, 15

Olot

V A R I E S

Es troba notablement millorat de la delicada dolença que l'aqueixa, el conegut comerciant d'aquesta ciutat senyor Tomàs Munteis, pare del nostre particular amic i distingit poeta Josep Munteis.

Sala Vayreda

El Consell directiu de la Sala Vayreda, per tal de donar major amplitud a les seves activitats, té el propòsit d'alternar les exposicions de pintura i escultura amb altres fotogràfiques, la primera de les quals ha anunciat per avui. Atesos els molts aficionats que existeixen a la nostra ciutat, és d'esperar que les exposicions de fotografies seran també d'una valor ben remarcable.

Les fires de Sant Lluc

Durant els dies 18, 19 i 20 del present es celebraran a la nostra ciutat les tradicionals fires de Sant Lluc les quals, si el temps hi acompanya, prometen ésser molt concorregudes.

P O L Í T I Q U E S

Ajornament de les eleccions municipals

Pel Govern de la Generalitat i en motiu d'haver estat convocades pel de la República les eleccions a diputats a Corts pel dia 19 de Novembre, han estat ajornades les municipals pel dia 17 de Desembre.

Els radicals socialistes de les comarques de Girona

Reunits en assemblea els radicals socialistes de les comarques gironines han acordat: Haver vist amb disgust l'escissió produïda en el Congrés Nacional madrileny; declarar-se incorporades les agrupacions radicals socialistes de la «província» al Partit Republicà, Radical-Socialista Català Autònom, deixant per al proper Congrés la orientació i disciplina a seguir quant a l'organització política general; prendre part activa en les eleccions municipals, deixant en llibertat a les agrupacions locals pera pactar coalicions amb altres partits d'esquerra.

Els Federals

Diumenge tingué lloc a Palamós una reunió de la comarcal del

partit Federal, que segons es diu podria tenir conseqüències polítiques de transcendència.

Rumors electorals

Encara que han estat ajornades les eleccions municipals fins el mes de Desembre, el motiu de moltes converses són els rumors d'ordre electoral. Per ara sembla que, en concret, es sap ben poca cosa. Hom diu que els elements de dreta es presentaran coaligats sense filiació de partit i amb el nom de «candidatura administrativa». Del «Casal» adherit al «Partit Catalanista Republicà», sembla que aspira a les primeres minories i hom ja assenyala els noms que formaran la candidatura. L'Esquerra, s'assegura que anirà per les majories. El punt més obscur de tots és l'actitud que prendrà el «Centre Obrer», actitud que serà aclarida quan es sàpiga la decisió presa pel «Bloc Obrer i Camperol» d'anar o no a la lluita.

Front Unic contra el feixisme

La crida que ha fet l'entitat del «Centre Obrer» per formar el comitè local de l'«Aliança Obrera contra el feixisme», s'hi han ad-

herit les següents entitats: «Nova Olot Stelo» (escola esperantista), Bloc Obrer i Camperol, Federació Comunista Ibèrica, Chor «El Laurel», Federació local de sindicats agraris i Sindicat Unic del ram de la fusta.

Se'ns prega fer avinent a totes les organitzacions obreres polítiques, socials i sindicals que vulguin adherir-s'hi, es serveixin comunicar-ho a la secretaria del Centre Obrer, els dimarts i divendres, de nou a onze de la nit.

● El Centre Republicà de Salt, ha acordat separar-se de l'Esquerra i ingressar en el Grup de l'Opinió.

● A Girona s'ha constituït la delegació de la Unió Democràtica de Catalunya.

Senyora:

Ja fa les seves compres en el Palau de les Mitges?

Extens assortit Preus reduïts

C O M A R C A L S

La comissaria de Girona de la Generalitat, ha convocat oposicions lliures per a proveir en propietat vuit places d'auxiliars mecanògrafes, dotades amb 2000 pessetes anuals. S'admeten instàncies en el terme de 30 dies.

Setmanari

S'anuncia la publicació a Girona d'un setmanari amb el nom de «Llibertat», portantveu del Partit Catalanista Republicà.

Diari que no surt

Ha deixat de publicar-se «El Nord de Girona», diari tradicionalista.

D'Instrucció

El Ministeri d'Instrucció Pública, en atenció que l'Institut de Figueres és el primer que hi hagué a Espanya, li ha concedit una subvenció de 120.000 pessetes, per tal de realitzar obres a l'edifici i poder muntar-hi un internat.

Fira comercial i agrícola

Segueixen amb gran entusiasme els treballs preparatius de la segona Fira Comercial i Agrícola de Girona. S'acaba ja la instal·lació dels stands, i està a punt de començar la Secció Agrícola, que serà instal·lada a l'avinguda de Jaume I.

Nova emissora

Per les properes Fires de Sant Narcís s'inaugurarà a Girona una nova emissora de radio.

Impremta A U B E R T . - Olot

Acadèmia de Francès i Anglès

Jaume Gascón
Professor Diplomat

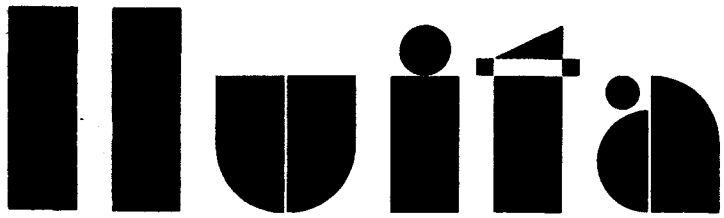
Sant Ignaci, 5 - 2.º

OLOT

P

Lliçons matí, tarda i vespre

Preus per grups reduïts 10 pessetes mensuals

Els homes que aixequen la bandera d'una restauració monàrquica, tant parlen en pro de la monarquia com parlen en contra de Catalunya.

(Del discurs de Cambó, a Sitges).

Un problema urgent

El problema més important que tenen plantejat avui els homes en el món és, sense cap mena de dubte, el de l'anomenada qüestió social. Davant d'ell, tots els demés s'empeïteixen, gairebé s'anul·len, puix ha pres en aquests últims temps unes proporcions tals, que es cerneix per sobre de tot com una grapa menaçadora.

Desconèixer aquest problema, pretenir restar-li importància és, senzillament, una posició suïcida. Tot aquell qui, per pur egoisme o per sentir-se abastament bé en l'actual estat de coses, somriu irònic davant les convulsions del món i es creu que *tot això ja passarà* com tants moments difícils s'han salvat en el curs dels segles, aquest, és com l'austruç que per defugir el perill amaga el cap sota l'ala. Però aquest procediment, ha estat i anirà essent molt funest per a tota mena d'austrüços.

Un simple examen de la present situació social i econòmica del món, demostra sobrerament la impossibilitat de poder equiparar-la amb les demés situacions crítiques passades. Aquesta trista realitat d'uns 30 mil·lions de parats és un fenomen nou, sense precedents en la Història. Ell sol palesa d'una manera evident que no és el resultat d'una crisi passatgera, per motius aïllats, sinó la resultança d'un règim econòmic que ha complert del tot la seva missió històrica.

Avui, donar-se compte d'aquest fet, no vol pas dir sostenir una idea social determinada, militar en partits de més o menys avançada social. N'hi ha prou amb tenir ulls, esguardar el món i veure-hi alguna cosa. Si un canvi s'imposa, si es fa imprescindible una transformació en el règim actual d'economia, no cal culpar-ne a les idees sinó a la mateixa evolució del món, creadora de nous estats i necessitats noves.

Davant aquesta transformació inel·ludible és necessari, per la nostra pròpia salvació, encarar-s'hi amb valentia. El procediment de l'austruç, voler ignorar o esquivar el perill tapant-nos els ulls, fora la ruïna, l'esfondrament de tota la nostra civilització.

Aquesta inseguretats en totes les esferes de la producció, aquesta paràlisi que plana damunt una gran part d'iniciatives creadores, aquesta incertitud, aquest recel, aquesta desconfiança envers el demà entorpidora de tota marxa progressiva, aquesta misèria, cada dia en augment, cada dia

més intensa i més extensa, cal que no perduri, cal que no prosperi, cal que s'acabi pel bé de tots.

Com? No prenent posar pedaçs i recosits a la situació caduca d'avui, no empenyant-se en fer reviure artificialment coses que ja són mortes, sinó amb mesures, amb procediments absolutament radicals. Tallant tot el que calgui tallar, prescindint de tot el que constitueixi una rêmora al lliure desenvolupament del natural progrés econòmic i edificant, sense dilacions ni excuses, el nou ordre que calgui, és a dir, que correspongui a l'estat actual de la nostra civilització.

Es precis, és de totes maneres urgent, treure'ns aquesta preocupació de la inseguretats social i econòmica del damunt. Avui, per culpa de no gosar mirar-nos cara a cara la situació, per aquesta absurda mania de posar remei al conflicte per mitjà de pegats inútils, tots els Estats, del primer a l'últim, es troben absorbits per aquesta inesquivable preocupació. Mentrestrant, totes aquelles altres activitats propulsors del progrés s'abandonen, car totes les energies (energies i diners), van destinats a apuntalar un règim que està fatalment predestinat a esfondrar-se.

L'etimologia ens demostra que solament quan els pobles han arribat a un cert grau d'estabilitat econòmica, és a dir, quan han resolt, en certa manera, el primordial problema d'una subsistència més o menys folgada, sols aleshores comença l'eclosió del progrés i de la cultura. I ens ensenya la Història que és precisament en les èpoques de majors necessitats econòmiques, quan aquest progrés i aquesta cultura s'estanquen, llanguixen i reculen. I això que és cert, gairebé axiomàtic en la vida dels pobles primitius i en els històrics, també ho és en la vida dels pobles d'ara. Si no volem que el nostre progrés, que la nostra marxa endavant s'estronqui, si volem evitar una reculada en el nostre estat de civilització, cal que treiem la fam i la misèria de la terra. Sols procurant una existència digna a tots els homes, lliurant-los de la preocupació pel demà, podrem continuar i augmentar l'obra de la nostra perfecció i dignitat col·lectiva. Els mitjans els tenim davant dels ulls. N'hi ha prou amb una mica de coneixement per a comprendre que la terra és prou gran i prou rica i el poder de l'home prou capaç, perquè en ella hi poguem conviure còmodament i dignament tots, en un règim de vertadera igualtat i justícia.

JOAN ALEIX